

Energistyrelsen

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om ændring af lov om varmeforsyning (Standardisering af regnskabsføring og dataindsamling mv. for varmeforsyningsvirksomheder til brug for ny økonomisk regulering)

Kontor/afdeling

Center for Forsyning

Dato

25. oktober 2017

J nr. 2017-2773

/TMAL/CVMA/LPED

Lovforslaget har været sendt i ekstern høring fra den 30. juni 2017 til den 10. august 2017.

Ved fristens udløb var der kommet 25 hørings svar, heraf har 13 haft selvstændige bemærkninger (Foreningen Danske Kraftvarmeværker, FSR - danske Revisorer, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, HOFOR A/S, Fjernvarme Fyn A/S, Frederiksberg Forsyning A/S, Dansk Industri, ista Danmark A/S, Dansk Fjernvarme, Dansk Energi, DONG Energy A/S, Ringsted Forsyning A/S), og 12 hørings svar hvori der ikke angives bemærkninger (Dansk Gas Distribution A/S, Aalborg Universitet, Kulturministeriet, Nævnenes Hus, Sikkerhedsstyrelsen, Rigsrevisionen, Justitsministeriet, Miljø- og Fødevareministeriet/Miljøstyrelsen, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Datatilsynet, Arbejdstilsynet, Erhvervsministeriet).

Herudover har BL – Danmarks Almene Boliger, Sekretariatet for Energitilsynet og Dansk Affaldsforening afgivet hørings svar med selvstændige bemærkninger efter høringsfristens udløb.

Nedenfor redegøres for de væsentligste punkter i hørings svarene samt Energistyrelsens bemærkninger (i kursiv).

Det bemærkes, at høringsnotatet er emneopdelt. Hørings svarene er alene gengivet i hovedtræk. Ønskes detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte hørings svar.

Generelle bemærkninger

Dansk Industri oplyser, at DI støtter op om en ny regulering af fjernvarmesektoren.

Dansk Erhverv glæder sig over, at regeringen som led i realiseringen af sin forsyningsstrategi har indgået en politisk aftale om effektivisering af varmeforsyningssektoren med konkrete udsigter for effektiviseringerne. Dansk Erhverv støtter endvidere op om, at der stilles krav til fjernvarmeselskaberne om anvendelse af standardiserede opgørelsesmetoder og indberetning for at sikre et tilstrækkeligt datagrundlag.

Energistyrelsen

Amaliegade 44
1256 København K

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

Dansk Fjernvarme finder det overordnet positivt, at omfanget og kompleksiteten af den kommende proces anerkendes, og at de politiske ønsker gennemføres trinvist.

Ringsted Forsyning bemærker, at der allerede sker effektiviseringer i fjernvarmesektoren, og at den nye administrativt tunge regulering vil være en ressourcemæssig og økonomisk fejludnyttelse. Der er endvidere ikke kvalificeret dokumentation for, at fjernvarmebranchen drives ineffektivt.

Ringsted Forsyning finder, at andre tiltag kan anvendes og giver konkrete eksempler herpå i høringssvaret.

Sekretariatet for Energitilsynet er positiv overfor en ny regulering af fjernvarmesektoren baseret på benchmarking og indtægtsrammeregulering, og at udviklingen kræver tilstrækkeligt ensartede data fra varmeforsyningsvirksomhederne og kan støtte, at der tilvejebringes det nødvendige datagrundlag. I Forsyningsstrategien er det fastsat, at Energitilsynet skal indgå i styrkede feedback-mekanismer mellem tilsyn og lovgiver og i højere grad skal få ansvar for at udforme og implementere den tekniske del af reguleringen inden for en ramme, der fastsættes ved lov. Sekretariatet kan tilslutte sig dette princip, som har været udgangspunktet for udkastet til dette lovforslag. Sekretariatet støtter således lovforslagets formål og har nogle bemærkninger i forhold til den konkrete udformning.

Sekretariatet for Energitilsynet bemærker, at de nye regler om standardkontoplan, regnskabsføring og dataindsamling til benchmarking tidligst vil kunne træde i kraft den 1. juli 2018 med virkning fra 1. januar 2019.

Dansk Affaldsforening bemærker overordnet, at det trods flere henvendelser til energi-, forsynings- og klimaministeren fortsat ikke er politisk afklaret, om affaldsenergianlæg er omfattet af ny økonomisk regulering. Såfremt der træffes politisk beslutning om, at anlæggene er omfattet, vil der opstå betydelige problemer/udfordringer, der gør en standardisering langt mere omfattende, end det umiddelbart fremgår af lovforslaget. Den økonomiske regulering på affald adskiller sig på flere punkter fra den økonomiske regulering af affaldsenergien. Foreningen påpeger, at de enkelte affaldsenergianlæg er underlagt forskellige rammevilkår, for eksempel ift. CO₂-kvoteordningen og miljøgodkendelser.

Dansk Affaldsforening bemærker videre, at affaldsenergivirksomhed i dag oftest er organiseret i fælleskommunale selskaber, der udfører andre affaldsrelaterede opgaver end alene udnyttelse af affaldsenergien. Det betyder, at disse virksomheders kontoplaner vil adskille sig ganske betydeligt fra andre fjernvarmeselskaber. Etableringen af disse er desuden i mange tilfælde sket i form af kommunale kapitalindsamlinger, og der er i denne forbindelse søgt om forrentning af indskudskapital. Så længe disse ansøgnings-sager er uafsluttede, vil det økonomiske grundlag for evt. at indgå i en ny økonomisk regulering være urimelig.

Dansk Affaldsforening finder det samlet set problematisk, at forslaget skaber uklarhed og usikkerhed omkring hvilket lovkompleks, der regulerer affaldsenergisektoren fremadrettet, samt at der er betydelig risiko for markante ekstraomkostninger, som ikke er undersøgt tilstrækkeligt. Foreningen bemærker, at lovforslaget bør præciseres for at sikre velfungerende rammevilkår.

Energistyrelsen bemærker, at formålet med de politiske aftaler af 7. april 2016 og 2. juni 2017 er at sætte rammerne for den nye økonomiske regulering af fjernvarmesektoren og eftervise effektiviseringer i sektoren. Lovforslaget har til formål at skabe datagrundlaget for, at en ny økonomisk regulering af fjernvarmesektoren kan udvikles og gennemsigtigheden i sektoren styrkes til gavn for forbrugerne. Lovforslaget gennemfører herved aftalernes punkter om standardiserede omkostninger, indberetning af data og giver Energitilsynet hjemmel til at indhente relevante data fra virksomhederne.

Energistyrelsen er enig i, at det er en omfattende opgave at udarbejde reguleringen samt en stor omstilling for sektoren. Fristen for omlæggelse af regnskabsår til kalenderåret er fjernet for at give Energitilsynet fleksibilitet til at fastsætte fristen, så der ikke stilles krav om omlægning, før Energitilsynet har brug herfor.

Lovforslaget indfører ikke en ny økonomisk regulering på nuværende tidspunkt. På baggrund af lovforslaget udvikles en standardkontoplan, og der fastsættes regler om regnskabsføring og budgettering for de anlæg, som er nævnt i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, herunder affaldsforbrændingsanlæggene. Affaldsforbrændingsanlæggenes prisregulering ændres ikke ved lovforslaget. Den nye økonomiske regulering vil blive gennemført ved lovforslag, som fremsættes, når det nødvendige analyse- og udviklingsarbejde er afsluttet. Dette gælder både affaldsforbrændingsanlæggene samt de øvrige varmforsyningsvirksomheder, der er omfattet af varmforsyningslovens nuværende prisregulering i § 20, stk. 1.

Stemmeaftalen om regulering af fjernvarmesektoren af 7. april 2016 indeholder ikke undtagelser fra regulatorisk benchmarking for affaldsforbrændingsanlæg. Dette fremgår også af det brev 27. juni 2016, som DAF henviser til. Heri oplyser energi-, forsynings- og klimaministeren, at aftalen indebærer, at fjernvarmeselskaber i udgangspunktet omfattes af regulatorisk benchmarking, og at dette også gælder affaldsforbrændingsanlæg.

I forhold til hvorvidt der er dokumentation for, at fjernvarmebranchen drives ineffektivt, bemærker Energistyrelsen, at der i forbindelse med Ib Larsen-udvalgets arbejde i 2015 og igen i McKinsey og Struenses rapport fra august 2016 blev beregnet et betydeligt effektiviseringspotentiale i fjernvarmesektoren.

Centrale værker

Dansk Energi finder, at det er en fravigelse fra den politiske aftale, når der i lovbemærkningerne står, at de centrale værker kun kan undtages, hvis det viser

sig, at der ikke er behov for at foretage valide sammenligninger. Det fremgår af aftalen, at sammenligningerne forudsætter, at der kan tilvejebringes sammenlignelige data. Det er endvidere i forbindelse med de politiske forhandlinger af aftalen af 2. juni 2017 skriftligt bekræftet overfor ordførerne, at drøftelsen af, hvilke anlæg der er omfattet af reguleringen også vil ske på baggrund af de øvrige analyser, som blev igangsat, jf. stemmeaftalen af 7. april 2016, herunder analysen af konkurrencesituationen i fjernvarmesektoren. Der er dermed ikke taget stilling til, hvad standardiserede data og kontoplan skal bruges til, når det gælder virksomheder, som ikke skal benchmarkes. Det er langt fra sikkert, at der er behov for at indhente de pågældende data, og at de i givet fald vil kunne anvendes til noget meningsfuldt. Der er dermed ikke proportionalitet mellem den administrative byrde, som pålægges de centrale kraftvarmeanlæg og det, man evt. opnår med det.

Dansk Energi finder endvidere, at hensynet til virksomhedernes kommercielle aktiviteter bør inddrages. Med lovforslagets nuværende ordlyd er der risiko for, at virksomheder fremadrettet vil kunne få indsigt i hinandens omkostningsstruktur på elsidens, hvilket vil være meget uhensigtsmæssigt.

Dansk Energi bidrager gerne til, at der skaffes bedre sammenlignelige data på tværs af de centrale kraftvarmeværker for at opgøre de historiske omkostningsbaser, at eftervise effektiviseringskravet i 2020 samt at foretage analyser for behovet for en regulering efter 2020. Der er ikke behov for at stille krav til de centrale kraftvarmeværkers data, da værkerne allerede i kraft af den politiske aftale af 7. april 2016 om effektiviseringer for 115 mio. kr. har forpligtet sig til at tilvejebringe valide og sammenlignelige data. Dansk Energi har påtaget sig at facilitere fordelingen af effektiviseringskravene. Lovbemærkningerne bør ændres i overensstemmelse hermed.

Dansk Energi påpeger endvidere, at Energitilsynet i forvejen har mulighed for at indhente data fra de centrale kraftvarmeanlæg i medfør af prisloftsbekendtgørelsen.

Fjernvarme Fyn bemærker, at Energitilsynet i forvejen kan indhente relevante oplysninger fra de centrale værker i medfør af prisloftsbekendtgørelsen. Fjernvarme Fyn er desuden bekymret for omfanget af lovforslaget, der også kan bidrage til indsigt i følsomme oplysninger, som virksomhederne anvender på et konkurrenceudsat elmarked.

Energistyrelsen bemærker, at Energitilsynet skal have bemyndigelse til at indhente relevante data fra virksomhederne for at en ny økonomisk regulering kan udvikles, herunder opfylde følgende formål, at:

- A. *Udvikle en benchmarkingmodel og pålægge varmeforsyningsvirksomhederne, med undtagelse af produktionsenhederne på de centrale kraftværkspladser (de centrale kraft-varme-anlæg), individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking.*

- B. Eftervise effektiviseringer i sektoren, herunder en generel effektivisering på 115 mio. kr. i 2020 for de centrale kraft-varme-anlæg. Da de centrale kraft-varme-anlæg er undtaget fra individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking, pålægges de i stedet et generelt effektiviseringskrav på 115 mio.kr. i 2020. Effektiviseringskravet fordeles af Dansk Energi i samarbejde med de selskaber, der ejer de centrale kraft-varme-anlæg. På baggrund heraf udmelder Energitilsynet en omkostningsramme for 2020 for hvert værk.*
- C. Tilvejebringe sammenlignelige data på tværs af de varmeproduktionsenheder, som kan anvendes med henblik på at foretage sammenligninger af effektiviteten på tværs af de varmeproducerende enheder. Sådanne sammenligninger forudsætter, at der kan tilvejebringes sammenlignelige data og dermed foretages valide sammenligninger af værkernes effektivitet.*
- D. Fastsætte en samlet indtægtsramme, som udgør et samlet loft over, hvor meget virksomhederne kan opkræve fra forbrugerne bestående af en omkostningsramme og en forrentningsramme.*
- E. Hvor nødvendigt stille krav om standardisering af omkostninger, afskrivninger, forrentning, omkostningsfordeling og regnskabsår. Der vil også kunne stilles krav om regnskabsmæssig adskillelse i nødvendigt omfang.*

I aftalerne af den 7. april 2016 og 2. juni 2017 er der derudover følgende undtagelser:

- Centrale kraft-varme-anlæg er undtaget fra individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking. Senest i andet halvår 2018 drøftes hvilke anlæg, der skal være omfattet af den økonomiske regulering efter 2020.*
- Af hensyn til de mindste virksomheders administrative byrder skal der fastsættes en bagatelgrænse. Bagatelgrænsen vurderes nærmere, men fastsættes i udgangspunktet til 50 TJ. Den fastsatte bagatelgrænse vil indebære, at virksomheder, der leverer under 50 TJ fjernvarme, ikke vil blive omfattet af den nye økonomiske regulering. Dermed vil reguleringen ifølge aftalerne omfatte mere end 90 % af den samlede danske fjernvarmelevering.*
- Industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til fjernvarme, skal helt undtages reguleringen. Virksomheder, der leverer biogas eller andre brændbare gasarter til fjernvarmeproduktion eller individuel opvarmning af bygninger, og som i dag er omfattet af prisreguleringen i varmforsyningslovens skal også undtages.*
- Varmeforsyningsvirksomheder, der hovedsageligt eller kun ejer et distributionsnet, kan undtages fra den nye økonomiske regulering under hensyntagen til, at det realiserede, samlede potentiale ved at pålægge virksomhederne effektiviseringskrav skal stå mål med de administrative byrder, virksomhederne pålægges.*
- Transmissions- og distributionsvirksomheder over den fastsatte bagatelgrænse kan pålægges generelle effektiviseringskrav i stedet for individuelle, hvis det i forbindelse med den nye økonomiske regulering af fjernvarmesektoren viser sig, at det ikke er muligt at gennemføre en meningsfuld benchmarking på grund*

af for få cases, eller hvis de administrative byrder, der pålægges virksomhederne, overstiger effektiviseringsgevinsten ved at pålægge virksomhederne individuelle effektiviseringskrav.

Det er således korrekt, at de centrale værker er undtaget fra individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking. Energitilsynet vil dog have behov for at indhente relevante standardiserede data fra de centrale værker til brug for at eftervise effektiviseringer, udmelde indtægtsrammer og foretage sammenligninger af effektivitet på tværs af de varmeproducerende enheder. Der er således fortsat behov for, at Energitilsynet får hjemmel til at indhente relevante standardiserede data fra de centrale værker.

Det er dog præciseret i lovforslagets bemærkninger, at de centrale værker er undtaget fra individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking, og at Energitilsynets dataindsamling forudsættes at tage højde for forskelle i sektoren og reguleringen. Energistyrelsen har desuden præciseret lovforslaget i forhold til omkostningerne forbundet med dataindsamlingen, jf. Energistyrelsens bemærkninger under punktet "Administrative byrder" nedenfor.

I forhold til bekymringen om indsigt i elsidens omkostningsstruktur forudsætter Energistyrelsen, at Energitilsynet kan behandle data fortroligt, når der er tale om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden.

Ensretning af regnskabsåret

Dansk Fjernvarme bemærker, at tidsplanen for omlægning af regnskabsår og anvendelse af standardkontoplan må forudsætte, at de nødvendige regler og vejledninger er udmeldt i rimelig tid forud for 1. januar 2019, så virksomhederne kan indrette sig herefter. Dansk Fjernvarme stiller sig til rådighed i udarbejdelse af regler og vejledninger, bl.a. i forhold til Dansk Fjernvarmes standardkontoplan, konteringsvejledning, værdiansættelse af aktiver m.v. og forventer ligeledes at blive inddraget i processen.

Dansk Fjernvarme bemærker, at lovforslagets krav om ændring af varmeregnskabsår indirekte vil medføre en ændring af perioden for aflæggelse af årsregnskab. Det forudsætter dog en ekstraordinær generalforsamling og ændring af vedtægter. Det vil derfor være en fordel for virksomhederne, hvis der stilles krav om, at årsregnskabet skal følge kalenderåret.

Foreningen Danske Kraftvarmeværker bemærker, at en ændring af varmeregnskabsåret vil øge omkostninger for regnskabsføring og øge risikoen for tab på debitorer, da månederne omkring årsskiftet er omkostningstunge, kræver større likviditet, forøgede omkostninger til optagelse af lån mv. Da årskørsel er ens for alle virksomheder, vil det øge presset på bistand til regnskab og revision og betyde en dårligere service over for forbrugerne.

Dansk Energi påpeger, at det i forhold til bemyndigelse til fastsættelse af regler om regnskabsføring er vigtigt, at branchen inddrages, og at der sikres en sammenhæng til årsregnskabsloven.

ista Danmark bemærker, at lovforslaget ikke bør medføre, at det varmeforbrugsregnskab, som sendes til bl.a. boligselskaber, også skal følge kalenderåret. Det vil medføre betydelige merudgifter for både leverandører af varmeregnskaber og boligadministratorer, såfremt samtlige varmeregnskaber skal lukkes omkring 1. januar og vil medføre en merudgift, som skal dækkes i form af øgede lejeudgifter for lejerne.

BL bemærker, at ændringerne af varmevirksomhedernes varmeregnskabsår vil få betydelige konsekvenser for den almene boligsektor, hvor boligselskaberne får udgifter til omkodning af målere i lejemålene. Den almene boligsektor omfatter ca. 560.000 boliger.

BL bemærker ligeledes, at ændringerne vil have store konsekvenser i forhold til ressourcer og administrationen i forbindelse med udarbejdelse af forbrugsregnskaber til de enkelte beboere, da disse skal udarbejdes inden for den samme periode, og det derfor vil være en betydelig administrativ byrde, herunder udgifter til ændring af IT- og afregningssystemer.

BL har desuden indgået en aftale med regeringen om at effektivisere driften af de almene boliger med 1,5 mia. kr. inden 2020, og de foreslåede ændringer må anses for at have den modsatte effekt. BL vil derfor anbefale, at forslaget ikke gennemføres i sin nuværende form.

Energistyrelsen bemærker indledningsvist, at en ensretning af regnskabsår er en forudsætning for en retvisende sammenligning af effektivitet på tværs af virksomheder. Dette skyldes bl.a., at årsvariationer vil give et uensartet sammenligningsgrundlag, hvis sammenligningen foretages mellem forskellige perioder.

Når lovforslaget lægger op til, at regnskabsåret skal følge kalenderåret, sker det på baggrund af en opgørelse fra Dansk Fjernvarme, der viser, at december er den måned, hvor flest varmevirksomheder i forvejen afslutter regnskabsåret, og at omstillingsomkostningerne herved minimeres.

Energistyrelsen medgiver, at virksomheders omlægning af regnskabsår er en tidskrævende proces, der forudsætter klarhed om regler i rimelig tid.

Energistyrelsen medgiver endvidere, at omlægning af regnskabsår er forbundet med en række engangsomkostninger hos de varmevirksomheder, der pålægges et nyt regnskabsår, som følge af lovændringen. Engangsomkostningerne forbundet

med omstilling til lovforslagets krav skal dog ses i forhold til målsætningen om årlige og varige effektiviseringer for 2,3 mia. kr. i fjernvarmesektoren fra 2025.

I det omfang et nyt regulatorisk regnskabsår får indflydelse på afregningstidspunkt med boligselskaber/-administratorer, kan det også her betyde omstillingsomkostninger til ændret forbrugsafregning og omkodning af målere.

Energistyrelsen er endvidere enig i, at en løbende brancheinddragelse i det videre arbejde er hensigtsmæssig.

Administrative byrder

Dansk Fjernvarme finder, at omstillingsomkostningerne for varmeforsyningsvirksomhederne ikke er tilstrækkeligt belyst i lovforslaget. Det er i sidste ende fjernvarmebrugere, der skal betale omkostningerne, og der bør derfor ske en kortlægning af omkostningerne forud for, at lovforslaget behandles i Folketinget. Omstillingsomkostningerne i lovforslaget er sat urealistisk lavt, hvis det skal repræsentere hele sektoren. Der kan endvidere komme øgede omstillingsomkostninger, som er afledt af lovforslaget. Eksempelvis skattebetalinger ved omlægning af varmeregnskabsåret, som opstår ved at skatteperioden påvirkes. Der bør i øvrigt ske en evaluering af de administrative byrder.

Dansk Energi mener, at de administrative omkostninger ved lovforslaget er stærkt undervurderede. Det vil være en uoverskuelig opgave for de centrale værker at indberette varmeregnskaber i overensstemmelse med Dansk Fjernvarmes standardkontoplan, og det vil under ingen omstændigheder være muligt at bruge standardkontoplanen fra 1. januar 2019. Det forventes at koste ca. 100 mio. kr. i omstillingsomkostninger for omlægning af kontorplaner, omlægning af forretningsgange, IT-systemer mv. og dertil løbende ekstraomkostninger på flere mio. kr. årligt. Det står ikke mål med effektiviseringskravet på 115 mio. kr.

DONG Energy bemærker, at det vil betyde en omstillingsomkostning på 100 mio. kr. og løbende årlige omkostninger på 2-3 mio. kr. Det vil derfor formentlig overstige DONG Energys andel i de 115 mio. kr., som de centrale kraftvarmeanlæg skal effektivisere for inden 2020. Der er dermed ikke et rimeligt forhold mellem den administrative omkostning og effektiviseringsgevinsten.

Fjernvarme Fyn bemærker, at det samlede potentiale ved at pålægge virksomhederne effektiviseringskrav skal stå mål med de administrative byrder. Det er ikke tilstrækkeligt i fokus i lovforslaget.

Dansk Affaldsforening udtrykker bekymring ved, at omstillingsomkostningerne for affaldsenergisektoren ved lovforslaget ikke er belyst tilstrækkeligt, og foreningen vil gerne understrege, at omkostningerne i sidste ende alene kan afholdes af affaldskunder og aftagere af affaldsenergien. Det er derfor helt essentielt, at der

sker en langt grundigere kortlægning af disse omkostninger forud for, at lovforslaget behandles i folketinget.

Energistyrelsen medgiver, at omstillingsomkostningerne i lovforslaget ikke omfatter hele branchen, da omkostningerne i lovforslaget kun er anført for kommercielt ejede selskaber. I overensstemmelse med Erhvervsstyrelsens retningslinjer indeholder lovforslaget ikke beregninger af omstillingsomkostninger for virksomheder, der er omfattet af en monopolregulering. Energistyrelsen anerkender imidlertid, at der vil være engangssomkostninger forbundet med at efterleve lovforslagets krav, men påpeger, at det mere præcise niveau af disse omstillingsomkostninger ikke kan beregnes med sikkerhed på nuværende tidspunkt, fordi det endnu ikke er fastlagt, hvilke oplysninger, varmeforsyningsvirksomhederne vil blive pålagt at indberette til Energitilsynet jf. nedenfor.

Energistyrelsen kan dog ikke genkende de af DONG Energy og Dansk Energi anførte omstillingsomkostninger, da de forudsætninger, der ifølge DONG Energys høringssvar ligger bag beregningen af de 100 mio. kr., ikke er i overensstemmelse med de krav, som Energitilsynet forventer at stille til dataindberetning fra de centrale værker og sektoren i øvrigt.

Ved standardkontoplan forstås en vejledning, som skal anvendes ved indberetning af omkostningsdata til Energitilsynet og som oplister og entydigt definerer de nødvendige data. Det forudsættes, at virksomhederne er i stand til at lave en retvisende fordeling af omkostninger på de poster, vejledningen specificerer. Dette indebærer bl.a., at virksomhederne skal kunne opdele omkostningerne til hhv. produktion, distribution og transmission. Energitilsynet skal derudover ikke fastsætte krav til, hvordan virksomhederne implementerer standardkontoplanen i deres regnskabssystem. Energistyrelsen har på den baggrund præciseret ovenstående i lovbemærkningerne.

Energistyrelsen har endvidere i lovbemærkningerne præciseret, at Energitilsynet udarbejder en standardkontoplan, der med udgangspunkt i Dansk Fjernvarmes standardkontoplan både vil tage hensyn til de virksomheder, der i dag anvender Dansk Fjernvarmes standardkontoplan og de virksomheder, der anvender andre kontoplaner i deres regnskabssystemer, men at det endnu ikke ligger fast, hvordan standardkontoplanen endeligt skal udformes. Branchen vil blive inddraget i analysen af, hvilke data der er nødvendige for det videre arbejde. I den forbindelse vil der også blive taget hensyn til virksomhedernes omkostninger, forudsat at der tilvejebringes de data, Energitilsynet skal bruge i deres videre arbejde.

I forhold til spørgsmålet om proportionalitet mellem effektiviseringer og administrative byrder bemærker Energistyrelsen, at omstillingsomkostningerne primært er engangssomkostninger som følge af krav om indberetning af data, der følger standardkontoplanen og evt. som følge af nyt regnskabsår. Effektiviseringsmålene, der følger af stemmeaftalerne, kan derimod forudsættes at

være vedvarende og årlige. Dette gælder også for effektiviseringerne på 115 mio. kr., der fremgår af Dansk Energi og DONG Energys hørings svar. Engangsomkostningerne forbundet med omstilling for at efterleve lovforslagets krav, skal derfor ses som en forudsætning, for at kunne realisere målsætningen om årlige og varige effektiviseringer for 2,3 mia. kr. i fjernvarmesektoren fra 2025.

Energistyrelsen har på baggrund af hørings svarene som anført præciseret lovforslagets bemærkninger til standardkontoplanen, herunder at udarbejdelsen af standardkontoplanen skal ske i dialog med branchen, ligesom det forudsættes, at Energitilsynet ikke pålægger virksomhederne unødige omkostninger, og at dataindsamlingen kan tage højde for forskelle i sektoren, herunder om virksomheden skal have individuelt effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking. Det er i forlængelse heraf endvidere præciseret, at de centrale værker er undtaget fra individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking. I stedet pålægges de centrale værker et generelt effektiviseringskrav på 115 mio., der fordeles af Dansk Energi i samarbejde med de selskaber, der ejer de centrale værker. På baggrund heraf udmelder Energitilsynet en omkostningsramme for 2020 for hvert værk.

Energistyrelsen har på baggrund af hørings svarene præciseret, hvor meget de omkring 262 ikke kommercielle virksomheder forventes at skulle afholde af administrative omkostninger på baggrund af lovforslaget. De administrative omkostninger er skønnet, og indeholder ligeledes de samme usikkerhedsparametre, som er nævnt ovenfor. Estimatet er baseret på en antagelse om, hvor mange timer virksomhederne skal bruge på at omstille sig til de nye bestemmelser og en timesats. Timesatsen er i forbindelse med udarbejdelsen af de administrative byrder for de ikke kommercielle værker blevet opjusteret til også at afspejle virksomhedens alternativomkostninger, som følger af, at virksomheden er tvunget til at bruge arbejdstid på at følge lovforslagets bestemmelser, og dermed kan medarbejderen ikke bruge tid på virksomhedens primære drift. Af denne grund er den nedre grænse for omkostningsintervallet ændret for de kommercielle virksomheder også.

Standardkontoplan

Danske Revisorer anbefaler, at der udarbejdes en vejledning til standardkontoplanen med henblik på at sikre, at kontering efter standardkontoplanen sker efter ensartede principper og metoder.

Dansk Fjernvarme bemærker, at standardkontoplanen i henhold til den politiske aftale af 7. april 2016 skal tage udgangspunkt i Dansk Fjernvarmes standardkontoplan, hvilket bør fremgå af lovforslaget.

DONG Energy er generelt enig i de synspunkter, som fremføres af Dansk Energi. DONG Energys centrale kraftvarmeanlæg bør være undtaget fra at tilrettelægge bogføring i overensstemmelse med Dansk Fjernvarmes standardkontoplan. Det

skyldes, at DONG Energy grundet andre væsentlige aktiviteter har tilrettelagt sin økonomistyringsmodel og bogføring til at opfylde andre formål end dem, der vedrører en typisk varmeforsyningsvirksomhed. Det vil være en helt uoverskuelig opgave at udarbejde en særskilt bogføring til Energitilsynet. DONG Energy modtager ca. 240.000 leverandørfakturaer årligt.

Frederiksberg Forsyning bakker op om de generelle betragtninger, som Dansk Fjernvarmes sekretariat er kommet med og bemærker endvidere, at standardkontoplanen med stor sandsynlighed vil medføre større eller mindre ændringer i selskabets bogføringspraksis, herunder i Frederiksberg Fjernvarme A/S. Det vil medføre øgede udgifter for fjernvarmeselskaberne og dermed fjernvarmekunderne. Det samme gælder for kravet om revisorerklæring. Det er derfor positivt, at det fremgår af lovforslaget, at de administrative byrder skal stå mål med effektiviseringsgevinsterne.

HOFOR bemærker, at Energitilsynets bemyndigelse til at fastsætte regler om regnskabsføring, budgettering og en standardkontoplan vil medføre, at selskabernes kontoplaner skal laves om og IT-systemer ændres. Det vil medføre betydelige administrationsomkostninger, som vil hæmme effektiviteten og dermed bidrage til højere varmepriser. Det bør derfor undersøges, om der kan tages udgangspunkt i selskabernes nuværende regnskabspraksis.

HOFOR oplyser, at selskabet er en multiforsyningskoncern med ét regnskabssystem og én fælles kontoplan for alle selskaber/forsyningsarter. Et krav om en bestemt kontoplan vil ikke være praktisk muligt, da det vil indebære et parallelt regnskabssystem både i forsyningsselskabet HOFOR Fjernvarme P/S og i driftsselskabet HOFOR A/S med dobbelt bogføring og to IT-regnskabssystemer. Det vil formentlig fordoble de regnskabsrelaterede udgifter for HOFOR Fjernvarme P/S og medføre bogføringsfejl.

HOFOR påpeger, at for at sikre, at der er incitament til at realisere erhvervs- og energipolitiske målsætninger, bør omkostninger til fremme af ny energiteknologi og eksport placeres under selvstændige regnskabsposter i standardkontoplanen, så de ikke benchmarkes sammen med produktion, transmission eller distribution.

Dansk Affaldsforening bemærker, at kontoplanen for affaldsenergianlæg vil afvige ganske betydeligt fra andre fjernvarmeanlæg, og at en ny standardiseret kontoplan i så fald ville skulle opbygges efter den omkostningsfordelingsnøgle, der lokalt er indgået aftale om. De forskellige nøgler gør det imidlertid vanskeligt at tale om standardiserede omkostninger.

Energistyrelsen bemærker, at det er en forudsætning for at kunne indføre en økonomisk regulering med individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking, udmelde indtægtsrammer, eftervise effektiviseringer og sammenligne effektivitet på tværs af de varmeproducerende enheder, at varmeforsyningsvirksomhedernes omkostninger kan sammenlignes. Derfor stilles

der krav om en fælles standardkontoplan til brug for indberetninger til Energitilsynet.

Energistyrelsen er enig i, at det er hensigtsmæssigt at udarbejde en vejledning til standardkontoplanen.

Energistyrelsen har på baggrund af høringssvarene endvidere præciseret lovforslagets bemærkninger således, at det forudsættes, at Energitilsynet udarbejder en standardkontoplan, der med udgangspunkt i Dansk Fjernvarmes standardkontoplan, både tager hensyn til de virksomheder, der i dag anvender Dansk Fjernvarmes standardkontoplan og de virksomheder, der anvender andre kontoplaner i deres regnskabssystemer. Det er endvidere uddybet, at der ved standardkontoplan forstås en konteringsvejledning, samt at Energitilsynet ikke skal fastsætte krav om, hvordan virksomhederne implementerer standardkontoplanen i deres regnskabssystem.

Bagatelgrænse

Dansk Fjernvarme finder det overordnet hensigtsmæssigt, at Energitilsynet og energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at undtage de virksomheder, der fremgår af stemmeaftalen af 7. april 2016. Dansk Fjernvarme bemærker, at det bør fremgå af bemærkningerne til lovforslagets § 22, stk. 3, at Energitilsynet skal undtage de i stemmeaftalen nævnte virksomheder fremfor at forudsætte dette.

Dansk Fjernvarme finder, at i det omfang, der i større grad åbnes mulighed for at undtage fra regulering, bør det være en politisk beslutning, ligesom det bør fremgå af lovforslaget, hvilke virksomheder der er omfattet af lovforslaget og hvilke, der er omfattet af undtagelsesbestemmelserne.

Dansk Fjernvarme opfatter lovforslaget således, at virksomheder med et varmeslag under 50 TJ er undtaget fra kravene i lovforslaget. Da det medfører, at virksomhederne dermed vil have forskellige krav til bl.a. afskrivninger, er det vigtigt, at virksomhederne ikke bliver omfattet af en ny regulering inden for en på forhånd fastsat periode, og at virksomhederne inden for denne periode ikke kommer ind under reguleringen, hvis virksomheden fusionerer eller udvider og dermed kommer over de 50 TJ.

Dansk Fjernvarme finder i øvrigt, at det vil være mere hensigtsmæssigt, hvis bagatelgrænsen alene defineres i forhold til varmeslaget i 2 ud af de 3 år i perioden eller alternativt som et gennemsnit for hele perioden. Det er endvidere uklart, hvorledes det forholder sig efter perioden, herunder om virksomhederne kan komme ind og ud af reguleringen. Det bør fremgå klart af lovforslaget.

Dansk Affaldsforening tilslutter sig Dansk Fjernvarmes bemærkning om, at bemyndigelsen til at undtage varmforsyningsvirksomheder, herunder affaldsenergianlæg bør tydeliggøres.

Foreningen Danske Kraftvarmeværker er glade for at konstatere, at der er en bagatelgrænse på 50 TJ, men så gerne, at bagatelgrænsen var højere for at aflaste byrderne for de mindre værker og mindske tabsrisikoen.

Dansk Energi bemærker, at der er behov for en nærmere definition af, hvad der forstås med en varmforsyningsvirksomhed i relation til bagatelgrænsen. Om det er på selskabs-, værksniveau mv. Afhængig af, hvad man vælger, kan det give udfordringer i forhold til benchmarking og incitamenterne, herunder i forhold til fusioner. For de decentrale værker på bagatelgrænsen på produktionssiden være på værksniveau (anlægsniveau), mens ansvaret for efterlevelsen af omkostningsrammen påhviler den juridiske enhed, der ejer anlægget, hvad enten denne juridiske enhed ejer et eller flere værker.

Dansk Erhverv ønsker, at undtagelser fra reguleringen skal være sektorneutrale, og at det dermed ikke kun skal være industrivirksomheder, men alle virksomheder, der leverer overskudsvarme.

Sekretariatet for Energitilsynet mener, at der ved lovforslaget bør fastsættes kriterier for Energitilsynets mulighed for på et senere tidspunkt at ændre bagatelgrænsen og de øvrige fremtidige undtagelsesmuligheder (anvendelsesområdet). Sekretariatet bemærker hertil, at de administrative byrder for virksomheder ved at være omfattet af indtægtsrammeregulering og benchmarking typisk vil være forholdsvis beskedne, når de ses i forhold til det potentiale, der vil være for effektivisering ved en sådan regulering. Det gælder både store og små virksomheder.

Sekretariatet for Energitilsynet bemærker, at fastsættelse af en regulerings anvendelsesområde ofte er en mere principiel politisk beslutning, som træffes af lovgiver og ikke af regulator. Det kan være administrativt vanskeligt og ressourcekrævende for regulator fagligt at bestemme, hvilke virksomheder der skal være omfattet af reguleringen. Det forudsætter klare kriterier eller retningslinjer fra lovgiver eller energiministeren, hvis ikke man politisk vil fastsætte den nye regulerings anvendelsesområde. Omlægning af regnskabsføringen i sig selv kan i øvrigt indebære betydelige administrative byrder, som virksomhederne vil blive pålagt uden, at det er klart, hvorvidt de i sidste ende bliver omfattet af reguleringen.

Energistyrelsen bemærker, at de politiske aftaler af 7. april 2016 og 2. juni 2017 er bestemmende for de undtagelser, lovforslaget indfører. På den baggrund indføres bl.a. en bagatelgrænse på 50 TJ, ligesom det på nuværende tidspunkt er industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme, som er undtaget.

Når det i lovforslaget forudsættes, at Energitilsynet fastsætter den i lovforslaget beskrevne bagatelgrænse betyder det, at Energitilsynet skal gøre dette. I de tilfælde, hvor det er overladt til Energitilsynet at vurdere et forhold, er det beskrevet således, at Energitilsynet kan fastsætte det beskrevne tiltag, f.eks. en højere bagatelgrænse for de varmeforsyningsvirksomheder, der hovedsageligt eller kun ejer distributionsnet.

Energitilsynet skal således i henhold til lovforslaget bl.a. ved første udmøntning af bemyndigelsen i § 22, stk. 3, fastsætte en bagatelgrænse, så de virksomheder, der leverer under 50 TJ fjernvarme, ikke omfattes af kravene om standardisering af omkostninger og indberetning af data, jf. bemærkninger til lovforslagets § 22, stk. 3.

For så vidt angår Dansk Fjernvarmes forslag til formulering af bagatelgrænsen tager Energistyrelsen forslaget til efterretning, således at bagatelgrænsen herefter defineres som 50 TJ solgt varme i 2 ud af 3 år i årene 2014-2016.

For så vidt angår Dansk Energis bemærkning om behovet for en nærmere definition af, hvad der forstås med en varmeforsyningsvirksomhed bemærkes, at det er Energitilsynet, der skal vurdere dette. Det kunne f.eks. være i forhold til CVR-nummeret for den pågældende varmeforsyningsvirksomhed.

Lovforslaget har til formål at skabe grundlaget for, at en ny økonomisk regulering af fjernvarmesektoren kan udvikles på baggrund af de politiske stemmeaftaler. I forbindelse med forberedelsen af lovforslaget er det vurderet, at det datamateriale, varmeforsyningsvirksomhederne anmelder til Energitilsynet efter de gældende regler, ikke er egnet til at danne grundlag for udviklingen af en økonomisk regulering af fjernvarmesektoren, der imødekommer de rammer og principper, som fremgår af stemmeaftalerne. Det skyldes navnlig, at datamaterialet ikke er tilstrækkeligt detaljeret og ikke i tilstrækkelig grad repræsenterer de enkelte led i forsyningskæden (produktion, transmission og distribution), som den nye økonomiske regulering skal kunne differentiere mellem og sammenligne. Det er derfor vurderingen, at det er en forudsætning for udviklingen af den nye økonomiske regulering, at der først tilvejebringes tilstrækkeligt ensartede og sammenlignelige data fra varmeforsyningsvirksomhederne, som kan danne grundlag for reguleringen.

Det er Energistyrelsens vurdering, at regelfastsættelse, herunder i relation til bagatelgrænsen, med fordel kan henlægges til Energitilsynet. Det skyldes, at Energitilsynet som tilsynsmyndighed på området har en særlig indsigt i varmeforsyningsvirksomhedernes anmeldelser af tariffer (priser), omkostningsfordeling m.v. i den gældende regulering, herunder bl.a. i virksomhedernes regnskabsforhold. Det vurderes endvidere, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte reglerne på bekendtgørelsesniveau, da der derved sikres en vis fleksibilitet til at tilpasse behovet for standardisering af omkostningerne og indberetning af data i takt med udviklingen af den nye økonomiske regulering, uden at dette kræver lovændring.

Benchmarking

Dansk Byggeri støtter op om lovforslagets formål og mener, at arbejdet med at udarbejde en benchmarkingmodel bør prioriteres højt. Der er behov for at skabe et incitament for omkostningseffektivitet i sektoren, og det vil en benchmarkingmodel kunne medvirke til.

HOFOR bemærker, at bagatelgrænsen reducerer antallet af selskaber, som benchmarkes, hvilket vil medføre usikre potentialeberegninger. Det kan desuden hæmme incitamentet til at skabe konsolideringer og udnytte stordriftsfordele i sektoren, da det bedre kan betale sig at forblive et mindre selskab.

Fjernvarme Fyn opfatter det som en fravigelse af den politiske stemmeaftale, når der lægges op til at foretage en sammenligning af omkostninger fra virksomheder, der alene forestår distribution med omkostninger fra virksomheder, der også forestår produktion.

Dansk Energi bemærker, at det er tvivlsomt, om der kan foretages en meningsfuld benchmarking af produktionsenhederne. Copenhagen Economics har også fremhævet, at det vil være en udfordring. Før der stilles krav om standardisering og indberetning af data, bør det undersøges nærmere, om det er fagligt muligt at lave en benchmarkingmodel for fjernvarmeproduktion. Dansk Energi har stor erfaring med benchmarking og bidrager gerne, herunder også i overvejelserne om håndtering af el- og varmøkonomi på kraftvarmeværkerne.

Ringsted Forsyning stiller spørgsmålstegn ved, om det vil være muligt at opstille det nødvendige antal varmeforsyningsvirksomheder, som er sammenlignelige på alle de væsentligste punkter med hensyn til anlægskombination (art og størrelse), anlægstypernes dækningsgrad, regionale væsentlige forskelle på en række brændselspriser og brændselslogistik mv. Til sammenligning har der været problemer med at beregne prisloftet for langt simple og meget mere ensartede og stabile vandforsyninger og spildevandsforsyninger.

Energistyrelsen bemærker, at lovforslaget ikke fastsætter rammer for en benchmarking. Lovforslaget giver alene Energitilsynet hjemmel til at indhente relevante data til at kunne foretage sammenligninger af effektivitet, eftervise effektiviseringer i sektoren og til brug for udviklingen af en benchmarkingmodel, som skal anvendes til at fastsætte individuelle effektiviseringskrav for de virksomheder, der er omfattet heraf. De nærmere rammer for den økonomiske regulering, herunder benchmarking, vil blive gennemført ved lovforslag, når den nødvendige analyse- og udviklingsarbejde er afsluttet.

Energistyrelsen medgiver, at bagatelgrænsen i princippet kan modarbejde incitamentet til, at små værker ikke slår sig sammen til ét selskab med ét CVR

nummer. Energistyrelsen vurderer dog ikke, at lovforslaget hæmmer drifts- og servicesamarbejde.

Konkurrence

HOFOR bemærker, at behovet for en ny fjernvarmeregulering er begrænset, da der allerede er effektivitetsfremmende incitamentter i sektoren, herunder i form af lokal konkurrence om og på varmemarkedet. Derudover kommer en betydelig del af varmeproduktionen fra kraftvarmeverker, som sælger el på et konkurrenceudsat marked og dermed løbende bl.a. skal sikre effektive brændselsindkøb. Inden der stilles krav om standardisering af omkostninger og indberetning af data, bør det først vurderes, hvilke led i fjernvarmesektoren der er behov for at regulere og benchmarke.

Dansk Energi bemærker, at konkurrenceudsættelsen på elmarkedet og kontraktuelt fastlagte delenøgler med varmesiden medfører et effektiviseringspres.

Energistyrelsen bemærker, at lovforslaget ikke forholder sig til konkurrence i fjernvarmesektoren. Lovforslaget giver alene Energitilsynet hjemmel til at indhente relevante data til at kunne foretage sammenligninger af effektivitet, eftervise effektiviseringer i sektoren og til brug for udviklingen af en benchmarkingmodel, som skal anvendes til at fastsætte individuelle effektiviseringskrav for de virksomheder, der er omfattet heraf.

Der er på nuværende tidspunkt et analyseprojekt i gang, der netop undersøger konkurrencesituationen i fjernvarmesektoren. Når dette projekt er afsluttet, vil det kunne vurderes, hvordan konkurrencesituationen i fjernvarmesektoren forholder sig.

Regnskabsmæssig adskillelse

Dansk Fjernvarme finder, at der bør stilles meget klare retningslinjer for Energitilsynets mulighed for at stille krav om regnskabsmæssig adskillelse, herunder eksempelvis, at værdien overstiger de økonomiske og administrative byrder i virksomhederne. Hvis virksomhedernes egenproduktion udgør en begrænset del af varmeleveringen, bør der ikke kunne stilles krav om regnskabsmæssig adskillelse. Det bør som minimum gøre sig gældende for virksomheder, der alene har egen spidslastproduktion.

Frederiksberg Fjernvarme påpeger, at i et tilfælde, hvor et selskab alene har egen spidslastproduktion, men ellers køber sin varme fra andre producenter, bør der ikke kunne stilles krav om regnskabsmæssig adskillelse.

Sekretariatet for Energitilsynet har forstået, at de regler, som energi-, forsynings- og klimaministeriet vil fastsætte i medfør af varmeforsyningslovens § 20, stk. 3, udelukkende vil vedrøre samproduktion af fjernvarme (rumvarme) og andre ydelser

på det samme fysiske anlæg, f.eks. kraft-varmeanlæg (el og varme), affaldsforbrændingsanlæg (affald, el og varme), køle-/varmepumper (køling og varme) og anlæg, der producerer både til rum- og til procesformål.

Sekretariatet for Energitilsynet anfører, at det er uklart, om den foreslåede bemyndigelse til Energitilsynet i varmeforsyningslovens § 22, stk. 1, udelukkende vedrører regler om allokering af omkostninger til virksomhedernes aktiviteter vedrørende produktion, transmission og distribution af varme.

Sekretariatet for Energitilsynet bemærker, at varmeforsyningsvirksomheder i samme selskab vil kunne udøve aktiviteter, der hverken er omfattet af varmeforsyningsloven (dvs. ikke er produktion, transmission eller distribution af varme) eller ydelser, der produceres i samproduktion, der er omfattet af Energistyrelsens regler i medfør af varmeforsyningslovens § 20, stk. 3, (el, køling, affald, procesvarme etc.). Der vil også kunne være andre tilknyttede aktiviteter, der ikke sker i samproduktion på samme fysiske anlæg med rumvarme.. Spørgsmålet er, hvordan disse aktiviteter og de dertil relaterede omkostninger og indtægter skal håndteres i den fremtidige indtægtsrammeregulering og benchmarking. Håndtering heraf kan have stor betydning for virksomhedens økonomi, såvel for deres omkostninger vedrørende varmeaktiviteterne som deres andre aktiviteter. Det kan desuden have betydning for de kommende krav om standardisering. Hvorvidt der kan udøves andre aktiviteter i en virksomhed, der også udøver aktiviteter omfattet af varmeforsyningsloven, kan være en meget indgribende beslutning for virksomhederne. Især hvis der bliver stillet krav om regnskabsmæssig adskillelse mellem virksomhedens aktiviteter.

Sekretariatet for Energitilsynet finder, at bemyndigelsen til at fastætte regler om tilknyttede aktiviteter, anvendelse af bestemte fordeling- eller allokeringssøgler og hvis nødvendigt om regnskabsmæssig adskillelse bør fremgå udtrykkeligt af selve loven, og at der skal fastættes kriterier eller retningslinjer til brug for Energitilsynets regler og afgørelser herom.

Energistyrelsen bemærker, at bemyndigelsen til Energitilsynet i lovforslagets § 22, stk. 1, ikke er begrænset til allokering af omkostninger til virksomhedernes aktiviteter vedrørende produktion, transmission og distribution af varme. Det afspejles nu i bemærkningerne ved, at standardkontoplanen bl.a. skal opdele varmeforsyningsvirksomheden i tre overordnede funktioner (produktion, transmission og distribution).

Energitilsynet har ifølge lovforslaget mulighed for at stille krav om regnskabsmæssig adskillelse i nødvendigt omfang. Af lovforslaget fremgår det på den baggrund, at Energitilsynet med hjemmel i den foreslåede § 22, stk. 1, såfremt tilsynet anser det for nødvendigt, vil kunne stille krav om regnskabsmæssig adskillelse mellem f.eks. de enkelte led i forsyningskæden, hvis en varmeforsyningsvirksomhed varetager flere aktiviteter. Det vil f.eks. kunne ske i

tilfælde af, at Energitilsynet vurderer, at der herved opnås mere gennemsigtighed samt mere korrekte og troværdige oplysninger om virksomhedernes aktiviteter.

Udgangspunktet er således, at der ikke stilles krav om regnskabsmæssig adskillelse. Energitilsynet kan med hjemmel i bestemmelsen på ovennævnte kriterier dog stille krav om det. Dette fremgår af lovbemærkningerne til § 22, stk. 1. Det er Energistyrelsens vurdering, at der er den rette balance mellem lovtækst og bemærkninger, herunder i forhold til hjemlen til at kunne stille krav om regnskabsmæssig adskillelse i nødvendig omfang.

Opgørelse af kapitalomkostninger

Sekretariatet for Energitilsynet forstår lovforslaget således, at det efter bemyndigelsens ordlyd overlades til Energitilsynets faglige vurdering, hvilken metode til opgørelse af kapitalomkostningerne, der skal anvendes. Det vil sige, at Energitilsynet kan beslutte, at opgørelsen heraf foretages ved brug af en pris- og levetidskatalog, men at også andre metoder kan anvendes supplerende eller alternativt til at standardise kapitalomkostningerne.

Sekretariatet for Energitilsynet noterer herudover, at anvendelse af pris- og levetidskatalog alene bliver nævnt i forbindelse med opnåelse af en retvisende benchmarkingmodel.

Sekretariatet for Energitilsynet kan dermed konstatere, at der ikke skal udarbejdes åbningsbalancer ved brug af et sådant katalog, hvilket sekretariatet er helt enig i. Åbningsbalancer baseret på pris- og levetidskatalog ville betyde, at virksomheder får en "dåbsgave" ved indførelse af den nye regulering i form af en urimelig høj initial indtægtsramme, som ville medføre, at forbrugerne i væsentligt omfang ville betale afskrivninger to gange for samme anlæg, og at den reelle betydning af de udmeldte effektiviseringskrav ville blive reduceret.

Energistyrelsen er enig i Sekretariatet for Energitilsynets tolkning af lovforslaget.